



The Holy See

**PRZEMÓWIENIE OJCA WITEGO FRANCISZKA
DO UCZESTNIKÓW XLVII OGÓLNOPOLSKIEGO TYGODNIA BIBLIJNEGO**

Clementine Hall

Czwartek, 7 września 2023 r.

[Multimedia]

Cieszę się, że mogę spotkać się z wami wszystkimi, członkami *Włoskiego Towarzystwa Biblijnego* i wykładowcami Pisma Świętego, zgromadzonymi w Rzymie z okazji 47. *Krajowego Tygodnia Biblijnego*. Temat, jaki wybraliście na te spotkania: «Przymierze i przymierza między uniwersalizmem a partykularyzmem», jest bliski mojemu sercu i stanowi jedną z głównych aktualnych kwestii Kościoła. Trzy przymierza, nad którymi podejmujecie refleksję, w rzeczywistości ściśle wiążą się z jego relacjami ze współczesnym światem.

Przymierze z Noem koncentruje się na relacji ludzkości ze stworzeniem. Przymierze z Abrahamem skupia się na trzech wielkich religiach monoteistycznych z ich wspólnym źródłem — wiarą w Boga jako warunkiem jedności i płodności. Przymierze na Synaju wreszcie związane jest z darem Prawa i wybraniem Izraela jako narzędzia zbawienia dla wszystkich narodów.

Są to tematy, przewijające się przez cały Stary i Nowy Testament, z napięciami i przeformułowaniami nieustannie oscylującymi między uniwersalizmem miłości Boga do ludzkości, bez wykluczania kogokolwiek, a partykularyzmem wybrania, połączonymi jednoczącą cechą — nieodwołalnością darów i wezwania Boga (por. Rz 11, 29), Jego stałą i różnorodną ofertą komunii, jak powiedział św. Jan Paweł II (por. spotkanie z przedstawicielami gminy żydowskiej, Moguncja, 17 listopada 1980 r., n. 3).

Zastanówmy się przez chwilę nad aktualnością tych trzech tematów i, w ich świetle, nad wartością waszej pracy.

Jak już powiedzieliśmy, przymierze Noego zawiera wyraźne odniesienie do relacji między człowiekiem a stworzeniem. W opowieści o potopie (por. Rdz 6-9) Bóg przywraca nadzieję i zbawienie ludzkości, rozdartej nienawiścią i przemocą, poprzez sprawiedliwość Patriarchy. Ta sprawiedliwość ma w sobie niezbywalny wymiar ekologiczny, polegający na ponownym odkryciu i poszanowaniu «rytmów, jakie ręka Stwórcy wypisała w przyrodzie» (enc. *Laudato si'*, 71). Przymierze z Noem zatem, od którego Bóg nigdy nie odstąpił, nadal pobudza nas do sprawiedliwego i umiarkowanego korzystania z zasobów planety, co jest obecnie przedmiotem bardzo poważnej troski.

Symbolicznym obrazem drugiego tematu jest przymierze z Abrahamem, wspólne dla trzech wielkich religii monoteistycznych. Również ten obraz jest bardzo aktualny. Jak naucza Sobór Watykański II, wspólna wiara w jednego Boga zaprasza i zachęca nas do życia jako bracia, zwłaszcza w czasach wstrząśniętych echami śmierci i wojny. To właśnie w wierze, «wezvani tym samym powołaniem ludzkim i Boskim, możemy i powinniśmy w prawdziwym pokoju wspólnie pracować nad zbudowaniem świata bez przemocy i bez podstępów» (konst. duszpast. *Gaudium et spes*, 92).

Trzeci temat wreszcie dotyczy daru Prawa i wybrania ludu Izraela. To również jest ważne. W Biblii bowiem, wbrew wszelkim pokusom wykluczającej interpretacji, partykularyzm wybrania jest zawsze ukierunkowany na dobro powszechne i nigdy nie przybiera form separacji czy wykluczenia. Bóg nigdy nie wybiera kogoś, aby wykluczyć innych, ale zawsze, aby włączać wszystkich. Boże wybranie zawsze ma ten wymiar społeczny i misyjny. Jest to ważne napomnienie w naszych czasach, kiedy coraz większe podziały drążą fosy i wznoszą bariery między osobami i między narodami, ze szkodą dla jedności rodzaju ludzkiego, który z tego powodu cierpi, i samego Ciała Chrystusa, według Bożego planu.

To wasze spotkanie przypomina jednak o jeszcze jednej wartości, na którą pragnę zwrócić uwagę — o wartości *wspólnej* pracy w służbie Słowa. Wpisuje się ono bowiem w szerokie dzieło współpracy, jaką *Towarzystwo Biblijne* nieustannie oferuje Kościołowi we Włoszech. Było to jedno z pierwszych stowarzyszeń teologicznych w tym kraju i nadal jest mocno obecne w różnych diecezjach, zwłaszcza poprzez organizowanie diecezjalnych tygodni biblijnych, które wspiera we współpracy z *Apostolatem Biblijnym* Konferencji Episkopatu Włoch. Mam nadzieję, że ta obecność będzie się upowszechniała na całym terytorium, wystrzegając się wszelkich form elitaryzmu i wykluczenia. *Towarzystwo Biblijne* współpracuje również z *Papieskim Instytutem Biblijnym* w kluczowym momencie reformy uczelni papieskich, gdzie przymierze między instytucjami akademickimi nie zawsze jest łatwe. Jednak *Papieski Instytut Biblijny* dla wielu członków *Towarzystwa* zawsze pozostanie «*alma mater*», która zrodziła ich do pracy naukowej i apostołatu. Jest to przykład synergii, którą należy pilnie wspierać w Rzymie i w innych miejscach, między

różnymi instytucjami badawczymi, także po to, aby uniknąć niebezpieczeństwa nieodwracalnego wygaśnięcia.

Drodzy przyjaciele, kontynuujcie waszą misję pomagania ludowi Bożemu w karmieniu się Słowem, aby Biblia stawała się coraz bardziej dziedzictwem wszystkich: «Księgą Ludu Pana, który w słuchaniu Jego głosu przechodzi od rozproszenia i podziału do jedności» (list apost. *Aperuit illis*, 4). Jest to w pewnym sensie «dynamika Pana» — posyła i wydaje się w ten sposób rozpraszać, ale później gromadzi w jedności. Z serca wam błogosławię. I proszę, abyście pamiętali o modlitwie za mnie! Dziękuję.

L'Osservatore Romano, Wydanie polskie 10 października 2023 r.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana